

การศึกษาระยะปลูกและอัตราปูย์ในโตรเจนที่มีผลต่อผลผลิตของหัวเนเปียร์

จุรีรัตน์ สังจิพานนท์¹ ชະอ้อน สมเทาไทย² หลุยส์ ศุภารุจิ³ และ ชาญชัย มีคุลย์¹

บทคัดย่อ การศึกษาระยะปลูกและอัตราปูย์ในโตรเจนที่มีผลต่อผลผลิตของหัวเนเปียร์ โดยวิธีแบบทดลองแบบ Split plot in randomized complete block มีระยะปลูก 3 ระยะคือ 40, 60 และ 80 ช.ม. อัตราปูย์ในโตรเจน 4 ระดับคือ 0, 16, 32, 64 กก./ไร่ ปลูกโดยใช้หัวพันธุ์ตัดครั้งแรกหลังจากปลูก 80 วัน โดยไม่ขันน้ำหนักตัดครั้งต่อไปทุก ๆ 45 วัน ในปีแรกตัดได้ 3 ครั้ง ปีที่สองตัดได้ 5 ครั้ง ทำการทดลองที่บ้านวังจันทร์ ท่านบ้านช่อง อ่าเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เป็นเวลา 2 ปี

จากการทดลองปลูกหัวเนเปียร์ชุดที่ต่างๆ ทางโตรเจนในระยะปลูก 80 ช.ม. ทำให้ได้ผลผลิตน้ำหนักแห้งผลผลิตโปรตีนและผลผลิตฟอสฟอรัสสูงกว่าการปลูกในระยะอื่น ผลผลิตน้ำหนักแห้งของหัวเนเปียร์ในโตรเจนในอัตรา 32 และ 64 กก./ไร่ ในปีที่ 1 และปีที่ 2 ตามลำดับ การใส่ปูย์ในโตรเจนในอัตราสูงถึง 64 กก./ไร่ ทำให้ได้ผลผลิตโปรตีนสูงสุด ส่วนผลผลิตฟอสฟอรัสสูงสุดที่อัตราปูย์ 64, 32 กก./ไร่ ในปีที่ 1 และปีที่ 2 ตามลำดับ แต่ปีที่ 2 ได้ผลผลิตสูงกว่าปีที่ 1

การบุกหัวเนเปียร์ในระยะต่างกันแล้วใส่ปูย์ในโตรเจนในอัตราต่าง ๆ กันไม่ได้มีผลต่อปริมาณฟอสฟอรัส ADF และมีผลตอบรับมากในโตรเจนในหัวเนเปียร์ที่จะเพิ่มน้ำหนักอัตราปูย์ที่เพิ่มน้ำหนัก

คำนำ

หัวเนเปียร์เป็นหัวที่สามารถเจริญเติบโตได้ในทุกภาคของประเทศไทย ให้ผลผลิตสูงคิดเป็นน้ำหนักแห้ง 2,263 และ 2,834 กก./ไร่ (จุรีรัตน์ และคณะ 2524, 2529) และมีคุณค่าทางอาหารสูงอีกด้วย คือมีปริมาณโปรตีนเฉลี่ย 7% ฟอสฟอรัส 0.5% แคลเซียม 0.5% ซึ่งถือว่าเป็นหัวเชื้อรวมที่มีคุณภาพดี หัวเนเปียร์มีลักษณะต้นตั้งทรงสูงเกือบ 3 เมตร มีการเจริญแบบแทรกกอก จะนับผลผลิตจึงขึ้นกับระยะปลูก ตัวปลูกระยะที่ 1 เกินไปจะเกิดการแข็งชันในค้านความชื้น แสงสว่าง แร่ธาตุต่าง ๆ แต่ตัวปลูกระยะห่างเกินไป จะทำให้ผลผลิตของหัวลดลงทำให้สูญเสียซึ่งอง่วงระหว่างห่วงต้นมาก ดังนั้นเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุดจึงต้องศึกษาหาระยะปลูกที่เหมาะสม นอกจากระยะปลูกที่จะเป็นตัวจำกัดผลผลิตของหัวแล้ว ธาตุอาหารพืชที่อยู่ในคินัยังมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช โดยเฉพาะธาตุในโตรเจน ซึ่งคินในพืชนี้ เชื้อรวมมักจะขาดธาตุในโตรเจนมาก และพืชจะหลุดหัวเนเปียร์ได้ยาก การศึกษาในระยะนี้ในโตรเจนในปริมาณมาก เป็นอันดับ 4 รองจากการบอนไซ โตรเจน และอ้อกซิเจน (Epstein, 1972) จึงเป็นธาตุอาหารที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของหัวเนเปียร์ เพราะเป็นองค์ประกอบของกลอโรฟิลล์ มีความสำคัญในขบวนการสังเคราะห์แสง (Stocking and Ongum, 1962) เมื่อพืชได้รับในโตรเจนมากขึ้น อัตราการสังเคราะห์แสงจะสูงขึ้นด้วย (Yoshida and

1 กลุ่มงานวิจัยพืชอาหารสัตว์ กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์

2 ศูนย์วิจัยอาหารสัตว์แก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

3 ฝ่ายวิเคราะห์อาหารสัตว์ กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์

Coronel, 1976) Miller and Nobbs (1976) ได้รายงานว่า ในโตรเจนช่วยเพิ่มน้ำหนักแห้งและปริมาณโปรตีนในหญ้า การใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่เหมาะสม จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะเพิ่มผลผลิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระยะบลู๊กที่เหมาะสมสำหรับหญ้าเนเปียร์
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่มีผลผลิตน้ำหนักแห้ง ผลผลิตโปรตีน ผลผลิตฟอสฟอรัส ปริมาณในโตรเจน ฟอสฟอรัส และ ADF

สถานที่ทำการทดลองและระยะเวลา

ทำการทดลองที่บ้านวังจันทร์ ตำบลบ้านช่อง อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เริ่มทำการทดลองในแปลงทดลองตั้งแต่เดือนเมษายน 2524 ถึงมกราคม 2526

อุปกรณ์และวิธีการ

วางแผนการทดลองแบบ Split plot design จัดในรูป Randomized Complete Block. Main plot ประกอบด้วยระยะบลู๊ก 3 ระยะคือ 40, 60 และ 80 ซม. Sub plot ประกอบด้วยอัตราปุ๋ยในโตรเจน 4 อัตราคือ 0, 16, 32, 64 กก./ไร่ มี 3 ชั้น ก่อนปลูกเก็บตัวอย่างคินเพื่อวิเคราะห์หาปริมาณแปร์เซ็นต์ในคิน (ตารางที่ 1) บลู๊กหญ้าโดยใช้ส่วนของลำต้น ปุ๋ยรองพื้นประกอบด้วยเรียง 16 กก. N/ไร่ ไนโตรเจนชั้ลเฟต 16 กก. K₂O/ไร่ คัมเบิลชัปเบอร์ฟอสเฟต 16 กก. P₂O₅ /ไร่ หลังจากปลูกประมาณ 80 วัน เก็บหญ้าทั้งให้เหลืออุดมสูงจากพื้นประมาณ 15 ซม. ใส่ปุ๋ยเรียงในอัตรา 16, 32, 64 กก. N/ไร่ ตามลำดับ หลังจากนั้นตัดชั้นน้ำหนักทุก ๆ 45-50 วัน ผิงแคคให้แห้ง ชั้นน้ำหนักแห้ง จึงนำไปวิเคราะห์หาโปรตีน ฟอสฟอรัส และ ADF ตัดໄก 3 ครั้ง ในปีแรก ในปีที่สองตัดໄก 5 ครั้ง

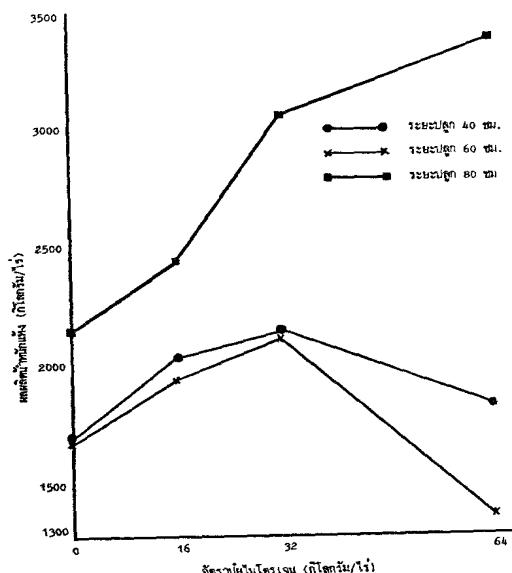
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยปริมาณชาตุอาหารในคิน

pH		6.3
อินทรีย์วัตถุ (%)		3.6
ฟอสฟอรัส (PPM)		4.4
ไนโตรเจนชั้ลเฟต (PPM)		174.3
แมกนีเซียม (PPM)		1,019
แมกนีเซียม (PPM)		295.7
ซัลเฟอร์ (PPM)		0.10

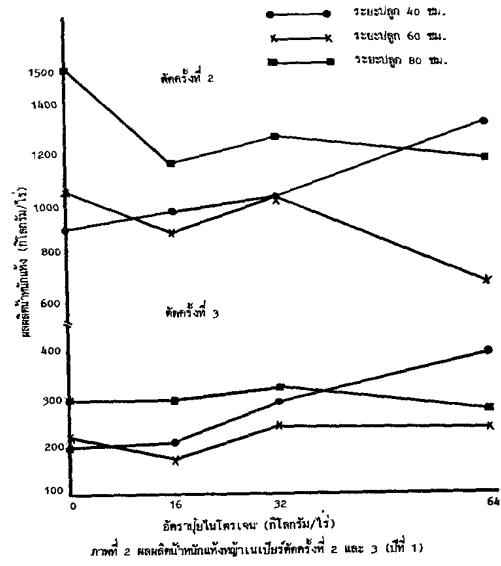
ผลการทดลองและวิจารณ์

ผลผลิตน้ำหนักแห้งของหญ้าเนเปียร์

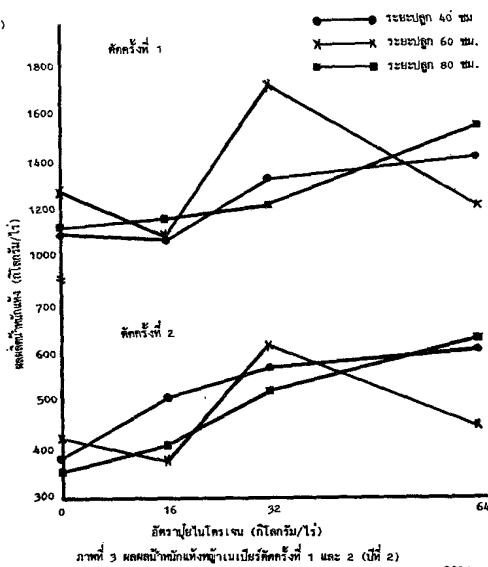
การบลู๊กหญ้าเนเปียร์ปันคินชุดท่ามกลาง โดยมีระยะแห้ง 40, 60 และ 80 ซม. ไม่ได้ทำให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งของหญ้ามีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่า การบลู๊กหญ้าในระยะแห้ง 80 ซม. ได้ผลผลิตสูงกว่า เมื่อปัจจุบันระยะ 40 และ 60 ซม. ส่วนอัตราปุ๋ยในโตรเจน ทำให้ผลผลิตของหญ้ามีความแตกต่างทางสถิติในการตัดครั้งที่ 1 ในปีแรก และตัดครั้งที่ 2, 3 ในปีที่สอง (ภาพที่ 1-5)

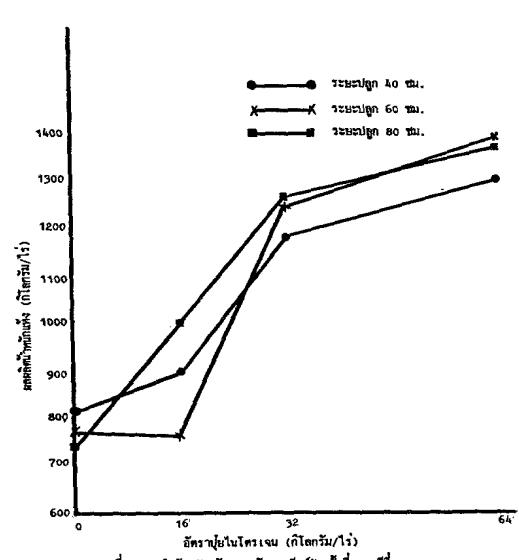
ภาคที่ 1 ผลผลิตข้าวพันธุ์ตากล้าบเนียร์พัฒนาที่ 1 (ปีที่ 1)

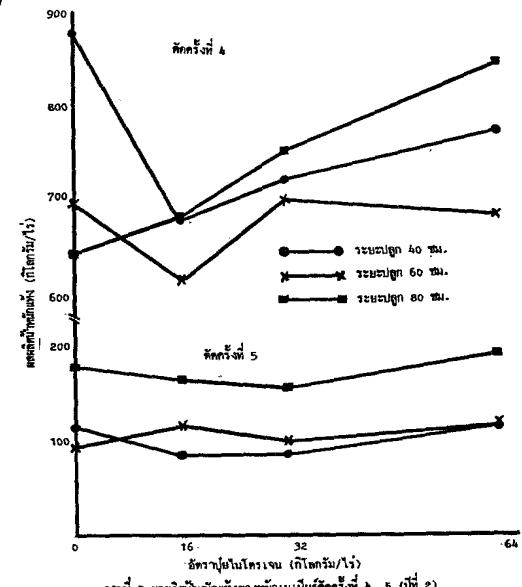
ภาคที่ 2 ผลผลิตข้าวพันธุ์ตากล้าบเนียร์พัฒนาที่ 2 และ 3 (ปีที่ 1)

ภาคที่ 3 ผลผลิตข้าวพันธุ์ตากล้าบเนียร์พัฒนาที่ 1 และ 2 (ปีที่ 2)

ภาคที่ 4 ผลผลิตข้าวพันธุ์ตากล้าบเนียร์พัฒนาที่ 3 (ปีที่ 2)

ภาคที่ 5 ผลผลิตข้าวพันธุ์ตากล้าบเนียร์พัฒนาที่ 4, 5 (ปีที่ 2)

ตารางที่ 2 ผลผลิตน้ำหนักแห้งรวมของหมูในเนื้อร้าเนียร์ (กก./ไร่)

อัตราปุ๋ย ในโตรเจน กก./ไร่	ปีที่ 1				ปีที่ 2			
	ระยะปลูก (ชม.)				ระยะปลูก (ชม.)			
	40	60	80	เดือน	40	60	80	เดือน
0	2,830	2,974	3,935	3,246	3,303	3,286	3,051	3,213 ^B
16	3,255	3,030	3,939	3,408	3,263	2,999	3,499	3,254 ^B
32	3,501	3,246	4,698	3,875	3,919	4,402	3,937	4,086 ^{AB}
64	3,582	2,296	4,863	3,580	4,237	3,783	4,412	4,144 ^A
เฉลี่ย	3,292	2,931	4,359	3,527	3,680	3,617	3,725	3,674

CV (A) 31% CV (A) 18%

CV (B) 17% CV (B) 23%

ตัวอักษรค่าต่างกันมีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 5%

ตารางที่ 3 แสดงรายการใช้ปุ๋ยเรียเพื่อเพิ่มผลผลิตหมูในเนื้อร้าเนียร์ที่ระยะปลูก 80 เดือนโดย

อัตราปุ๋ย ในโตรเจน (กก./ไร่)	แหล่งปุ๋ย (บาท/ไร่)	ราคาผ่านตัว (บาท/ไร่)	รายได้เต็ม ตัวอักษรค่าปุ๋ย (บาท/ไร่)	หมายเหตุ
ปีที่ 1				
	3,935	-	3,935	ปุ๋ยเรียราคานั้นจะ 3,500 บาท ¹
16 (ปูเรีย) 34.6	3,939	121.80	3,939	3,817.20
32 (ปูเรีย) 69.6	4,698	243.60	4,698	4,454.40 หมูแท่งกิโลกรัมละ บาท ²
64 (ปูเรีย) 139.2	4,863	487.20	4,863	4,375.60
ปีที่ 2				
0	3,051	-	3,051	3,051
16	3,499	121.80	3,499	3,377.20
32	3,937	243.60	3,937	3,693.40
64	4,412	487.20	4,412	3,924.80

แหล่งที่มา 1. ร้านสำปุ๋ย 2. กองอาจารสศรีวิ กรมปศุสัตว์

จากการทดลองนี้ การปลูกหมูในเนื้อร้าเนียร์ ในระยะปลูกที่ต่างกัน ไม่ได้ทำให้ผลผลิตน้ำหนักแห้งรวมลดลงเป็นอย่างมาก แต่ความแตกต่างกันนี้มีความสำคัญต่อตัวอักษรที่ต่างกัน ทางสถิติ ทั้งในปีแรกและปีที่สอง (ตารางที่ 2) ซึ่งมีผลทำบันของเดียว กันกับงานทดลองของ Hacker และ Jones (1971) ได้ทดลองปลูกหมูชีตาเรีย โดยมีระยะห่าง 50 และ 100 ซม. และปรากฏว่า ได้ผลผลิตเมล็ดไม่แตกต่างกัน แต่จากการทดลองนี้เนี่ยโน้มว่า ตัวปูลกระยะห่าง 80 ซม. จะได้ผลผลิตสูงกว่าเมื่อปลูกในระยะ 40 และ 60 ซม. การปลูกหมูในระยะห่าง 80 ซม. อาจจะทำให้พืชได้รับความชื้น แสงสว่าง และธาตุอาหาร เพียงพอสำหรับการสังเคราะห์แสง เพื่อการเจริญเติบโต จึงทำให้การแยกก่อให้เกิดกว่า พบกับปูลในระยะถัด กล่าวคือระยะปูล 80 ซม. ได้ผลผลิต 4,359 และ 3,725 กก./ไร่ ในปีแรกและปีที่สอง

ผลผลิตน้ำหนักแห้งของหมูเมื่อใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราต่าง ๆ กันนั้น ไม่มีความแตกต่างทางสถิติในปีแรก แต่จะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในปีที่ 2 จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าผลผลิตหมูจะเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยในโตรเจน ส่วนรับปีแรกผลผลิตสูงสุดเมื่อใส่ปุ๋ยในโตรเจน 32 กก./ไร่ กล่าวคือ ให้ผล 3,875 กก./ไร่ แต่เมื่อใส่ปุ๋ยเพิ่มขึ้นผลผลิตจะลดลง เช่นเดียวกันกับผลการทดลองของ Gespo et al. (1975) ซึ่งได้รายงานว่า ตัวใส่ปุ๋ยในโตรเจนในอัตราที่สูงกว่า 12.8 กก./ไร่ ผลผลิตของหมูกินนี้ และแผนโภคจำลคลง ส่วนในปีที่สองนั้นผลผลิตของหมูสูงสุดที่อัตราปุ๋ย 64 กก./ไร่ เท่ากับ 4,144 กก./ไร่ จากการทดลองของจรีรัตน์และคณะ (2528) หมูรู้สึกว่าผลผลิตสูงสุดที่อัตรา 64 กก./ไร่ เช่นเดียวกัน เกี่ยวกับแรงกระตุกจันทร์รายได้สูงสุดเมื่อหักค่าปุ๋ยแล้วเท่ากับ 4,454 และ 3,924 บาท เมื่อใส่ปุ๋ยในโตรเจน 32 และ 64 กก./ไร่ ในปีแรกและปีที่สองความลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 4 เบอร์เซ็นต์ปรับตัวลดอัลกอล์ของหญ้าเนเปียร์

ระยะปลูก ช.m.	อัตราปุ๋ย กก./ไร่	ปีที่ 1					ปีที่ 2				
		ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่
1	2	3	เฉลี่ย	1	2	3	4	5	เฉลี่ย		
0	6.6	7.8	8.0	7.5	8.1	7.2	5.8	6.6	7.4	7.0	
16	8.1	7.7	8.1	8.0	8.3	7.5	6.1	6.4	7.9	7.2	
32	7.7	7.8	9.	8.2	9.4	7.6	5.9	6.6	7.9	7.5	
64	9.0	8.7	8.6	8.8	9.7	8.8	6.5	7.0	8.2	8.0	
0	5.8	7.1	7.5	6.8	8.8	7.2	5.4	6.7	7.7	7.2	
60	16	7.4	7.1	7.7	7.4	8.8	7.1	5.5	7.1	7.4	7.2
	32	8.8	7.9	8.7	8.5	8.1	7.1	5.7	6.3	7.9	7.0
	64	10.1	7.7	10.1	9.3	10.6	8.6	6.1	6.5	8.5	8.1
		6.5	7.7	7.4	7.2	8.2	7.4	6.1	6.6	7.6	7.2
	16	7.7	6.5	8.1	7.4	10.2	8.3	6.5	7.0	8.6	8.1
	32	7.8	7.6	8.3	7.9	9.0	8.5	6.6	7.1	7.8	7.8
	64	9.5	7.8	9.6	9.0	10.6	9.1	6.6	6.7	8.5	8.3

หมายเหตุ ไม่ได้ริบราบเพื่อทดสอบค่าดีด

ตารางที่ 5 เบอร์เซ็นต์ฟองฟอร์สเดลิย์ของหญ้าเนเปียร์

ระยะปลูก ช.m.	อัตราปุ๋ย กก./ไร่	ปีที่ 1					ปีที่ 2				
		ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่
1	2	3	เฉลี่ย	1	2	3	4	5	เฉลี่ย		
0	0.17	0.17	0.11	0.15	0.19	0.20	0.19	0.16	0.15	0.18	
16	0.15	0.13	0.10	0.13	0.20	0.17	0.15	0.20	0.15	0.17	
32	0.15	0.13	0.11	0.13	0.20	0.18	0.17	0.16	0.15	0.17	
64	0.16	0.13	0.09	0.13	0.22	0.17	0.15	0.18	0.14	0.17	
0	0.15	0.15	0.11	0.14	0.20	0.18	0.16	0.20	0.17	0.18	
60	16	0.12	0.14	0.10	0.12	0.19	0.18	0.18	0.26	0.14	0.19
	32	0.15	0.13	0.11	0.13	0.20	0.18	0.20	0.18	0.16	0.18
	64	0.17	0.12	0.10	0.13	0.21	0.17	0.12	0.16	0.14	0.16
	0	0.15	0.12	0.10	0.12	0.20	0.18	0.18	0.18	0.15	0.18
	16	0.16	0.12	0.11	0.13	0.22	0.17	0.18	0.21	0.15	0.19
	32	0.12	0.13	0.10	0.12	0.21	0.18	0.14	0.19	0.14	0.17
	64	0.16	0.13	0.11	0.13	0.19	0.17	0.15	0.17	0.14	0.16

หมายเหตุ ไม่ได้ริบราบเพื่อทดสอบค่าดีด

ตารางที่ 6 เบอร์เซ็นต์ Acid detergent fiber เฉลี่ย

ระยะปลูก ช.m.	อัตราปุ๋ย กก./ไร่	ปีที่ 1					ปีที่ 2				
		ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่			ตัดครั้งที่
1	2	3	เฉลี่ย	1	2	3	4	5	เฉลี่ย		
0	46.3	41.3	34.6	40.7	36.4	35.9	40.8	42.9	35.8	38.8	
40	44.8	41.9	34.5	40.4	37.2	37.1	40.3	43.5	34.9	38.6	
	32	47.1	40.8	33.5	40.5	36.3	36.7	40.0	40.1	34.7	37.6
	64	44.5	41.8	34.5	40.3	37.6	36.6	40.5	41.2	36.8	38.3
	0	46.6	41.6	34.6	40.9	36.7	37.1	41.6	42.0	34.6	38.4
60	16	45.0	40.9	33.9	39.9	36.3	35.8	39.9	40.1	36.0	37.6
	32	44.4	41.0	33.4	39.6	38.1	38.0	41.5	40.2	35.0	38.6
	64	43.3	41.2	32.5	39.0	36.5	35.9	42.1	39.3	34.8	37.5
	0	45.6	41.6	35.8	41.0	36.3	36.3	42.4	39.3	35.6	38.0
	16	44.1	43.2	35.0	40.8	35.6	36.1	40.3	40.7	34.5	37.4
	32	47.2	41.6	34.2	41.0	36.9	35.5	40.8	42.8	35.8	38.4
	64	43.3	42.4	33.3	39.7	36.9	36.0	40.1	40.9	35.2	37.8

หมายเหตุ ไม่ได้ริบราบเพื่อทดสอบค่าดีด

เบอร์เซ็นต์โปรตีน ฟองฟอร์ส และ Acid detergent fiber (ADF)

จากตารางที่ 4 เบอร์เซ็นต์โปรตีน ของหญ้าจะเพิ่มขึ้นเมื่อปลูกหญ้าห่าง 80 ซม. และโปรตีนเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นสูงสุดคือ 9.0%, 8.3% ในปีแรกและปีที่สองตามลำดับ ปีแรกมีปริมาณโปรตีนสูงกว่าปีที่สอง อาจจะเป็น เพราะว่าปีที่สองแล้งกว่าปีแรก การแคลกในใหม่จึงน้อยกว่าปีแรก จึงเป็นผลให้มีปริมาณโปรตีนต่ำกว่าปีแรก ส่วนเบอร์เซ็นต์ฟองฟอร์ส และ ADF ของหญ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลงตามระยะปลูก และอัตราปุ๋ย (ตารางที่ 5, 6)

ผลผลิตโปรตีนรวมและฟองฟอร์สรวม

จากตารางที่ 7 ผลผลิตโปรตีนรวมของหญ้าเนเปียร์ ไม่มีความแคลกต่างทางสถิติเมื่อปลูกในระยะห่างต่างกันทั้งปีแรกและปีที่สอง แต่เมื่อเทียบให้มีความต่างกันทั้งปี ระยะห่าง 80 ซม. จะได้ผลผลิตสูงสุดคือ 34, 433 และ 29, 559 กก./ไร่ ในปีแรก และปีที่สองตามลำดับ การใส่ปุ๋ยในโตรเจนให้แก่หญ้าในอัตราต่างๆ นั้น ทำให้ผลผลิตโปรตีนรวมของหญ้ามีความแคลกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และผลผลิตโปรตีนจะเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มขึ้นในปีแรกและปีที่สอง และเพิ่มขึ้นสูงสุดที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 64 กก./ไร่ เท่ากับ 32, 733 และ 33, 132 กก./ไร่ ในปีแรกและปีที่สอง ผลการทดลองนี้ได้ผลที่น่าพอใจมาก กล่องของ Whiteman et al. (1985) ชี้ให้เห็นว่าต้องใช้เวลา 10 วันในการทดสอบค่า ADF ของหญ้าที่ต้องเผาไหม้ในเตาเผา 1000°C จึงจะได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้องแม่นยำ

ตารางที่ 7 ผลผลิตapiroติรวมของหัวไนเปียร์ (กก./ไร่)

อัตราปุ๋ย ในโตรเจน กก./ไร่	ปีที่ 1				ปีที่ 2			
	ระยะปักกิ่ง (ซม.)	ระยะปักกิ่ง (ซม.)	ระยะปักกิ่ง (ซม.)	ระยะปักกิ่ง (ซม.)	ระยะปักกิ่ง (ซม.)	ระยะปักกิ่ง (ซม.)	ระยะปักกิ่ง (ซม.)	ระยะปักกิ่ง (ซม.)
	40	60	80	เฉลี่ย	40	60	80	เฉลี่ย
0	20,389	18,941	27,416 ^B	22,249	23,847	24,343	22,158	23,449 ^B
16	25,819	22,563	26,544 ^B	25,642	23,489	21,811	28,571	24,624 ^B
32	27,533	29,151	36,553 ^A	31,079	29,646	29,181	30,595	29,807 ^A
64	31,566	21,425	45,220 ^A	32,733	33,162	29,322	36,912	33,132 ^A
เฉลี่ย	26,324	23,020	34,433	27,926	27,536	26,164	29,559	27,753

CV (A) 29% CV (A) 19%

CV (B) 19.5% CV (B) 25%

ตัวอักษรต่างกันมีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 5%

ตารางที่ 8 ผลผลิตฟอสฟอร์สรวมของหัวไนเปียร์ (กก./ไร่)

อัตราปุ๋ย ในโตรเจน กก./ไร่	ปีที่ 1				ปีที่ 2			
	ระยะปักกิ่ง(ซม.)	ระยะปักกิ่ง(ซม.)	ระยะปักกิ่ง(ซม.)	ระยะปักกิ่ง(ซม.)	ระยะ 40	ระยะ 60	ระยะ 80	เฉลี่ย
	40	60	80	เฉลี่ย	40	60	80	เฉลี่ย
0	465	435	516	472	616	614	566	599
16	464	408	565	479	573	586	709	623
32	485	484	584	518	706	857	696	753
64	493	340	753	529	771	609	751	710
เฉลี่ย	477	417	604	499	666	666	680	671

CV (A) 37% CV (A) 17%

CV (B) 27% CV (B) 22.8%

ตัวอักษรต่างกันมีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 5%

ของหัวไนเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มขึ้น การที่ผลผลิตໂປຣຕິນໃນหัวไนເປີເຍົກສູງເພົ່າວ່າເບົອຮ່ເຫັນຕິນໂປຣຕິນຂອງหัวไนເປີເຍົກສູງຂຶ້ນຕາມອັດຕາປຸ່ຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະມີໄວມາຢູ່ສູງສຸດ 10.6% ນອກຈາກນັ້ນຄືນທີ່ທຳກາຣທົດລອງມືອົນທີ່ຢູ່ວັດຖຸມາກົດົງ 3.6% (ตารางที่ 1)

ອົທຟິພລອງຮະມະປຸລູກ ແລະອັດຕາປຸ່ຍໃນໂຕຣເຈນໄມ່ໄດ້ນີ້ຜລຕ່ອັບຜລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂັ້ງທັງໃນປີແຮກແລະປີທີ່ສອງ ແຕ່ມີແນວໂນັ້ນວ່າ

ເນື່ອປຸລູກຮະມະທ່າງ 80 ຊມ. ຈະໄດ້ຜລິພົດຝອສົມອົວສໜອງກວ່າເນື່ອປຸລູກຮະມະດີ (ตารางที่ 8) ອື່ເທົ່າກັນ 604 ແລະ 680 ກກ./ໄຣ ໃນປີແຮກແລະປີທີ່ສອງ ສ່ວນອັດຕາປຸ່ຍໃນໂຕຣເຈນມີແນວໂນັ້ນທີ່ໄດ້ຜລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂັ້ນຕາມອັດຕາປຸ່ຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ເທົ່າກັນ 529 ກກ./ໄຣ ທີ່ອັດຕາປຸ່ຍ 64 ກກ./ໄຣ ໃນປີແຮກແລະ 753 ກກ./ໄຣ ທີ່ອັດຕາປຸ່ຍ 32 ກກ./ໄຣ ໃນປີທີ່ສອງ ທັນ້ນເນື່ອງຈາກວ່າ ພລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂັ້ງທັງຂອງຫຼັກສູງສຸດທີ່ຮະມະປຸລູກ 80 ຊມ. ແລະອັດຕາປຸ່ຍ 64 ກກ./ໄຣ ໃນປີແຮກແລະປີທີ່ສອງ ຕາມລຳຕັບ

สรุป

1. ພລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂອງຫຼັກສູງສຸດທີ່ມີມີຄວາມແດກຕ່າງທາງສົດີ ເນື່ອປຸລູກໃນຮະມະ 40, 60 ແລະ 80 ຊມ. ແຕ່ມີແນວໂນັ້ນວ່າເນື່ອປຸລູກໃນຮະມະທ່າງ 80 ຊມ. ຈະໄດ້ຜລິພົດຝອສົມອົວສໜອງ ແລະກາຣໄສ່ປູ່ຢູ່ໃນໂຕຣເຈນທີ່ໄດ້ຜລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂັ້ນຕາມອັດຕາປຸ່ຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ເທົ່າກັນ 32 ແລະ 64 ກກ./ໄຣ ໃນປີແຮກແລະປີທີ່ສອງຄາມລຳຕັບ

2. ເບົອຮ່ເຫັນຕິນໃນໂຕຣເຈນຂອງຫຼັກຈະເພີ່ມຂຶ້ນຕາມອັດຕາປຸ່ຍໃນໂຕຣເຈນ ເບົອຮ່ເຫັນຕິນພົດຝອສົມອົວສໜອງ ແລະ ADF ໄນໄໝໄດ້ເປັ່ນແປລັງແປງຄາມອັດຕາປຸ່ຍ

3. ພລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂອງຫຼັກສູງສຸດທີ່ມີມີຄວາມແດກຕ່າງທາງສົດີ ເນື່ອປຸລູກຫຼັກໃນຮະມະທ່າງ 80 ຊມ. ທີ່ຮະດັບປຸ່ຍໃນໂຕຣເຈນ 64 ກກ./ໄຣ

4. ພລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂອງຫຼັກສູງສຸດທີ່ມີມີຄວາມແດກຕ່າງທາງສົດີ ເນື່ອປຸລູກຫຼັກໃນຮະມະທ່າງ 80 ຊມ. ທີ່ຮະດັບປຸ່ຍໃນໂຕຣເຈນ 64 ກກ./ໄຣ ແລະ 32 ກກ./ໄຣ ໃນປີແຮກ ແລະປີທີ່ສອງ ພລິພົດຝອສົມອົວສໜອງຂອງຫຼັກໃນປີທີ່ສອງສູງກວ່າປີທີ່ແຮກ

คำนิยม

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คุณมนัส ไพรอร์เจริญลาก ฝ่ายวิเคราะห์สถิติ กองแผนงานและวิชาการ
กรมวิชาการเกษตร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการวิเคราะห์ผลทางสถิติ

เอกสารอ้างอิง

จุรีรัตน์ สัจจิพานนท์ ชาญชัย มีคุลย์ ลักษณา วุฒิราชญ์อว่าໄປ และ นิศา โสภณ. 2524. การตอนสนอง
ต่อปุ๋ยมูลสัตว์ของหญ้าเนเปียร์ในท้องที่จังหวัดชัยนาท เอกสารเผยแพร่กองอาหารสัตว์
กรมปศุสัตว์

จุรีรัตน์ สัจจิพานนท์ สิงห์ ไชยวัฒ์ ศุภสิน สริยะ และ ชาญชัย มีคุลย์. 2528. อัตราปุ๋ยและวิธีการใส่
ปุ๋ย ที่มีต่อผลผลิตและองค์ประกอบทางเคมีของหญ้าขาวชี้ ประมาณการเรื่องการประชุมทางวิชาการปศุสัตว์
ครั้งที่ 4 3-5 กรกฎาคม 2528 หน้า 257-280.

จุรีรัตน์ สัจจิพานนท์ ทรงศักดิ์ สิงหเทพ ไฟลิน เหล็กคง จีพัฒน์ วงศ์พิพัฒน์ ชาญชัย มีคุลย์ และวชิรินทร์
บุญกักดี. 2529. การศึกษาอัตราปุ๋ยกอกรที่มีต่อผลผลิตของหญ้าขาวและหญ้าเนเปียร์ รายงานการประชุม
ทางวิชาการสาขาสัตว์ ครั้งที่ 24 ณ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 27-29 มกราคม 2529 หน้า
54-63

Epstein, E. 1972. Mineral Nutrition of Plants : Principles and Perspectives.
New York: John Wiley and Son, Inc.

Gespo G., T. Rodriguez and J. Perz. 1975. Potential response of guinea
(Panicum maximum Jacq.) and pangola (Digitaria decumbens Stent) to nitrogen
fertilizer. Journal Agriculture Science. 9:33-362.

Hacker, B. and R.J. Jones. 1971. The effect of nitrogen fertilizer and row
spacing on seed production in setaria sphacelata. Tropical Grassland
2:61-74.

Miller, I.L. and R.C. Nobbs. 1976. Early wet season fertilization of para-
grass for use as saved fodder in the Northern Territory, Australia
Tropical Agriculture 53:217-224.

Stocking, C.R. and A. Ongum. 1962. The intracellular distribution of some
metallic elements in leaves. American Journal of Botany. 49:284-289.

Whiteman, P.C., O. Royo, E.A.A. Dradu and P.Roc. 1985. The effect of five
nitrogen rates on the yield and nitrogen usage in setaria alone, desmodium
alone and setaria/desmodium mixd sward over three years. Tropical Grassland
19.73-81.

Yoshida, S and V. Coronel. 1976. Nitrogen nutrition, leaf resistance, and leaf
photosynthetic tate of the rice plant. Soil Science Plant Nutrition
22:207-211.